

man jo så sige ud fra, at man ikke har gjort noget ved det i flere år. Og for os i Dansk Folkeparti og selvfølgelig for de øvrige forslagsstillere er det vigtigt, at der kan skaffes finansiering til udvidelse af de danske knoglemarvsdonorers muligheder for at blive vævstypetestet.

Nu er det jo sådan, at der er fire kliniske afdelinger her i landet, og disse kliniske afdelinger ligger på universitetshospitalerne og Rigshospitalet. Og det er også således, at chancerne for at finde danske donorer til danske patienter vil blive næsten fordoblet, således at knoglemarv vil kunne skaffes hurtigere. Der er ikke udgifter til andre lande, og det er nemmere at få nye celler fra donorer. Hvis man bliver syg, så er det trods alt nemmere, såfremt der er en donor i nærheden.

Det, vi selvfølgelig ikke kan forstå, er, når der står ca. 4.500 mennesker, som er villige til at være donorer og blive vævstypetestet, at man så ikke på et tidligere tidspunkt har kunnet finde finansiering til dette. Vi synes, det er en samfundsopgave. Og det er der selvfølgelig også en grund til, at man ikke har kunnet, når tre sundhedsministre faktisk er gået ind og har sagt, at det her er en vigtig opgave. Vi mener, at sagen må være gået i hårdknude et eller andet sted.

Det kan ikke være sådan, at vi bare skal trække på donorer fra andre landes registre, og derfor mener vi som sagt, at vi har en moralsk forpligtelse til at betale tilbage, altså til at levere de nødvendige modtydelser. Vi kan ikke bare stå på sidelinjen. Så længe Danmark har færre donorer end de andre lande, vi samarbejder med, så nærmer Danmark på andre lande. Det har en chef læge på Århus Amtssygehus faktisk udtalt, og jeg giver hende ganske, ganske ret.

Jeg er selvfølgelig glad for, at sundhedsministeren melder ud, som sundhedsministeren gør, og jeg har jo store forhåbninger til, at sundhedsministeren vil gøre noget ved det her problem.

Det er også således, at man ikke kan betale sig fra alt. Man skal som sagt også løse nogle ting etisk. Og her i Danmark er det jo ikke det store antal transplantationer, der er; der er ca. 50 om året, men når nu der er behov for, at vi får oparbejdet det her vævstyperegister, ja, så synes vi, at der er god grund til det, når vi kan opnå, at dobbelt så mange tilfælde af danske donorer kommer frem i dagens lys til de danske patienter, der har så hårdt brug for denne knoglemarv.

Det er som sagt også lettere at arbejde med danske donorer, såfremt en dansk patient her og nu skal have knoglemarv. Og det har selvfølgelig-

lig noget at gøre med, at celler bliver afstødt, og man hurtigt skal bruge nogle nye.

Men vi har været glad for debatten. Som SF sagde: Det er småpenge. Ja, og derfor er det uforståeligt for os, at det her ikke er blevet løst på et langt tidligere tidspunkt.

Men jeg håber, at vi kan regne hundrede procent med det, sundhedsministeren har udtalt, at han vil arbejde aktivt på, at vi får løst det her problem, for jeg anser det for at være et problem. Men tak for debatten.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil gerne spørge fru Birthe Skaarup, når nu Dansk Folkeparti interesserer sig så meget for emnet, om det ikke undrer fru Birthe Skaarup, at Venstre og De Konservative og CD ikke har gjort noget i 18 måneder for at få den aftale opfyldt, de har indgået med regeringen?

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Nej, det gør det da ikke. Det er jo sådan, at jeg regner med, at de partier, der fik det indført i finansloven, havde stor tiltro til, at man fra regeringens side ville holde nogle af løfterne. En hensigtserklæring er altså også et løfte, hvad enten det står i en finanslov, eller det står et hvilket som helst andet sted.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Når man har anset et emne for at være så vigtigt, at man har taget det op i en finanslovforhandling, og man 18 måneder senere så kommer med et beslutningsforslag og dermed igen vil sige, at det her er et meget vigtigt emne, så vil jeg spørge, hvorfor man så ikke har gjort noget ved det i 18 måneder.

Så kan man godt få den lille mistanke, at det ikke er emnet, der er så vigtigt. Det var mere det, at man fandt en sag, man måske kunne føre sig lidt frem på. Og det synes jeg ikke ret meget om.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Det eneste, jeg har at sige til det, er, at det simpelt hen er for simpelt i sådan en vigtig sag som den her at fremkomme med sådan et argument. Jeg synes, sagen er utrolig vigtig. Jeg regner også med, at Enhedslisten inderst inde synes, at det er en vigtig sag, at vi får udvidet det her vævstyperegister.